

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੋ.

M/s ਰਾਜ ਮਕੈਨੀਕਲ ਉਦਯੋਗ IES- ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਭਾਗਵੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1969 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 843

3 ਸਤੰਬਰ 1969

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V)— ਧਾਰਾ 24, 37, 38 ਅਤੇ 39 ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਸ—ਕੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) — ਧਾਰਾ 13 ਅਤੇ 17 ਆਰਡਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਦਖਲੀ— ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਕੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ—ਕਿਸੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ—ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼—ਕੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 24, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਵਿੱਚ "ਮੁਕੱਦਮਾ" ਸ਼ਬਦ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
(ਪਰਾ ੯)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 17, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਦੋ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਲਈ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੭)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ

ਇਹ ਇਸਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ 11)

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਜ਼ਿਲਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 24 ਮਾਰਚ, 1969, ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 15 ਜਨਵਰੀ, 1969, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਜੇ.ਐਨ.ਕੇ. ਐਂਸ਼ਲ ਅਤੇ ਏ ਸ਼ੋਕ ਬਹਾਨ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਡੀ.ਐਨ.ਏ. ਵਾਸਬੀ, ਅਤੇ ਆਰ.ਕੇ. ਏ. ਗੜਵਾਲ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ। n

ਜੇ ਨਿਰਣਾ

ਐਸ ਹਮਸੇਰ ਬੀ ਅਹਦੁਰ, ਜੇ.-ਇਹ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੂਜਰੀ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਕਨੀਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਕੋਲ • ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(2) ਇਹ 13 ਮਈ, 1955 ਨੂੰ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਰਾਜ ਮਕੈਨੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 1957 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ): -

"ਸੈਕਸ਼ਨ 10, ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ C i v i l ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸੀ।"

ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਮਾਧੋਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਬਿਲਡਿੰਗ ਨੰਬਰ ਬੀਵੀ-1348 ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ 13 ਮਈ, 1955 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਅਮਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜੇ * ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ। 1 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 3,815. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਆਮ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ। ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਡਜਸਟਮੈਂਟ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 2, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਰਾਜ ਮਕੈਨੀਕਲ ਵਰਕਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 13 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 11 ਜੂਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਨੂੰ

M/s. Raj Mechanical Industries «. Bhagwanti and others.
(Shamsher Bahadur, J.)
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ।

(4) ਫਿਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ 8 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਵਾਰਿਸ ਅਦਾਲਤ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 2 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਟਰਾਂਸਪਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਟਰੇਜ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਫਿਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਚਾਰ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਨੇ 15 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ 24 ਮਾਰਚ, 1969 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਮੁੜ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ.

(5) ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਵੱਲੋਂ ਬੜੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਖੁਦ ਸੀਨੀਅਰ ਅਪੀਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਫੋਰਮ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਚੱਲਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 2 ਮਈ, 1967 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ 18 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਡੀ

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ 13 ਮਈ, 1955 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮਨੋ-ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਜਾਇਜ਼ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਸ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਫਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ 2 ਮਈ, 1967 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 37, 38 ਅਤੇ 39 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਸਬੰਧੀ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ। ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ"। "ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ 37 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ - ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ "ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ", ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੇ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ",

(7) ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ

ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਗੇ। ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੇ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬੇਦਖਲੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਸ੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ "ਭੇਜਿਆ" ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

M/s. Raj Mechanical Industries V. Bhagwanti and others.
(Shamsher Bahadur, J.)

ਚਿਤਲੇ ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1963 ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵਾਲੀਅਮ I 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚ, ਪੰਨਾ 665 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਬੀਕੇ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਸੀਸੀ ਬਿਸਵਾਸ, ਜੇਜੇ ਦੀ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਆਤਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦਰ ਨਾਹਾ (1) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਲਈ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 38, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੀ ਕੇ ਮੁਖਰਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੰਨਾ 355 'ਤੇ ਜੇ.

ਨੋਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।, ਉਸਦੀ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਸ-ਆਫੀਸ਼ੀਓ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਖੁਦ-ਖੁਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਤ ਸਬੋਰਡੀ ਦੀ ਫਾਈਲ। ਕੈਚਰ ਵਿਖੇ ਨੋਟ ਜੱਜ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਸ-ਆਫੀਸ਼ੀਓ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰੋ।

J ਸਪੱਸ਼ਟ

ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸੀ।

(8) ਹੁਣ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਤਕਾਲੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੈਲਸਿਮ ਪੁਆਇੰਟ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕੇਸ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਤਰੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਐਚ. ਐਡ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬੋਰਡੀ ਨੋਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ

ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

(9) *ਰਣਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਐਂਗੋਰ ਹਰੀ ਮੁਖਰਜੀ*, (2) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 24, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ" ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ "ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਾਲਸ਼, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਦਲਾਈ, ਜੋ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਹੰਮਦ ਹਬੀਬੁੱਲਾ ਬਨਾਮ ਆਰ ਬੀ ਸੇਠ ਟੀਕਮ ਚੰਦ (3) ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 24, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਵਿੱਚ "ਮੁਕੱਦਮੇ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) *ਬਾਲਾਜੀ ਰਣਚੰਦਾਸ* (4) ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਵੈਸਟਰੋਪ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਪਿਨਹੋ ਦੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਗਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵੇਲਜੀ ਮਾਰਵਾੜੀ ਬਨਾਮ ਭਾਉ ਮਨਸਾ ਰਾਮ (5) ਵਿੱਚ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਸਾਰਜੈਂਟ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਬੇਲੀ, ਜੇ. ਸਾਰੇ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ।

(11) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਾਦਲਾ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(2) ਏਆਈਆਰ 1956 ਕੈਲ. 655

(3) ਏਆਈਆਰ 1925 ਸਾਰੇ. 276

(4) ILR 5 Bom. 680

(5) ILR 18 Bom. 61.

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। (ਤੁਲੀ, ਜੇ.)

ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ 11 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਾਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 15 ਅਪ੍ਰੈਲ 1966 ਨੂੰ ਆਖਿਰਕਾਰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੋਰਿਆ ਰਮੰਨਾ ਬਨਾਮ ਨੱਲਾਪਰਾਜੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਦੋ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

(12) ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਬਲਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. **3683**

3 ਸਤੰਬਰ **1969**

ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮੇਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ (1961 ਦਾ III)— ਧਾਰਾ 88— ਪੰਜਾਬ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ (ਸਕੱਤਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ (1965)—ਨਿਯਮ

(6) ਏਆਈਆਰ **1956** ਐਸਸੀ **87**.